

DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Întreprinderii Mixte „Fortagro-Com” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Basarabia-Agroexport” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea Mixtă „Fortagro-Com” Societate cu Răspundere Limitată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015, prin care a fost admisă cererea administratorului provizoriu, Lihovețchi Alexandru cu privire la ridicarea dreptului de administrare a debitorului Întreprinderea Mixtă „Fortagro-Com” Societate cu Răspundere Limitată, ridicat integral dreptul debitorului de administrare a întreprinderii și investit administratorul provizoriu Lihovețchi Alexandru cu dreptul de administrare a întreprinderii și îndeplinire a tuturor actelor de gestiune a patrimoniului,

constată

La 12 august 2015, SRL „Basarabia-Agroexport”, în persoana administratorului Cimpoeș Serghei, a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de ÎM „Fortagro-Com” SRL.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 august 2015, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Basarabia-Agroexport”, în persoana administratorului Cimpoeș Serghei, cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de ÎM „Fortagro-Com” SRL, iar în scopul prevenirii modificării stării bunurilor ÎM „Fortagro-Com” SRL în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare de rigoare, cu numirea în calitate de administrator provizoriu pe Lihovețchi Alexandru deținătorul autorizației nr. 169 din 19 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM și punerea sub sechestru a tuturor bunurilor (inclusiv hârtiile de valoare) ale debitorului ÎM „Fortagro-Com” SRL, conturile bancare și corespondența lui comercială.

La data de 15 septembrie 2015, administratorul provizoriu, Lihovețchi Alexandru, a înaintat o cerere cu privire la ridicarea dreptului de administrare a debitorului ÎM „Fortagro-Com” SRL, drept temei invocând faptul că la data de 21

august 2015 a expediat o scrisoare la adresa juridică a întreprinderii ÎM „Fortagro-Com” SRL, adresată organelor de conducere a acesteia, prin care a solicitat transmiterea documentației contabile a întreprinderii și stampilei către administratorul provizoriu în temeiul art. 27 alin.(3) și (4) a Legii insolvenței, însă această scrisoare a fost restituită din motivul că întreprinderea respectivă nu se află la adresa sa juridică.

Totodată , invocă că conform informației obținute de la administrația clădirii unde î-și are sediul ÎM „Fortagro-Com” SRL, această întreprindere nu-și are sediul la ei și ultimii trei ani nu s-a aflat la adresa indicată.

Menționează că conform răspunsului oferit de ÎS „CRIS „Registru”, Direcția identificare și înmatriculare a mijloacelor de transport, după ÎM „Fortagro-Com” SRL au fost înregistrate 2 automobile, unul dintre care a fost înmatriculat în anul 2015, cu toate că din anul 2010, conturile bancare sunt blocate și întreprinderea nu activează.

În concluzie, administratorul provizoriu a remarcat că ÎM „Fortagro-Com” SRL se eschivează de la obligațiunile sale de a pune la dispoziție administratorului provizoriu informația și documentația solicitată, iar din considerentele că întreprinderea dispune de 2 automobile, care se amortizează și prețul este în scădere permanentă din motivul uzării, există riscul de accident, în urma căruia masa debitoare se va micșora, fapt care este contrar intereselor creditorilor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015, a fost admisă cererea administratorului provizoriu, Lihovețchi Alexandru cu privire la ridicarea dreptului de administrare a debitorului ÎM „Fortagro-Com” SRL, ridicat integral dreptul debitorului de administrare a întreprinderii și investit administratorul provizoriu Lihovețchi Alexandru cu dreptul de administrare a întreprinderii și îndeplinire a tuturor actelor de gestiune a patrimoniului.

La 29 septembrie 2015, ÎM „Fortagro-Com” SRL a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvență din 17 septembrie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu remiterea pricinii la rejudecare, conform normelor stabilite.

În motivarea recursului a invocat că prin referința depusă la cererea introductivă a indicat că cererea introductivă este abuzivă, ilegală și urmează a fi respinsă, deoarece ÎM „Fortagro-Com” SRL nu are careva datorii față de ÎS „Vamservinform” atâta timp cât nu există o hotărâre de judecată în temeiul căreia să fie înlocuit creditorul ÎS „Moldvama Grup” cu succesorul în drepturi ÎS „Vamservinform”.

Respectiv, ne fiind recunoscut prin hotărâre judecătorească ca și succesor în procedura de executare, reînregistrată în anul 2015 cu nr. 100-R188/2015, ÎS „Vamservinform” nu este creditor în această procedură și nu poate ceda careva creanță și nu poate fi parte a contractului de cesiune de creanță 33/2015 din 04 iunie 2015.

Afirmă că executorul judecătoresc, Victor Cațer, a emis acte juridice unilaterale, fără solicitare pretinsului creditor, fără, o hotărâre judecătorească în sensul art. 47 a Codului de executare, fapt care este interzis prin lege. La 04 iunie 2015 careva cerere de calculare a dobânzii de întârziere în sensul art. 24 Cod de executare și art.619 Cod civil de către ÎS „Vamservinform” nu a fost înaintată, aceasta parvenind doar la 05 iunie 2015 în adresa executorului judecătoresc Victor Cațer.

La fel, invocă că nici SRL „Basarabia Agroexport” nu a respectat procedura imperativ obligatorie despre notificarea debitorului înainte de depunere a cererii introductive.

Insistă că ÎM „Fortagro-Com” SRL, încă la 15 octombrie 2010, prin publicarea în Monitorul Oficial nr.202-205 (3735-3738) a informat toate instituțiile și persoanele despre a faptului schimbării adresei sale juridice la bd. Moscovei 6, mun. Chișinău.

Totodată, consideră că și încheierea din 17 septembrie 2015, contestată în speță, este eronată, nefondată, lipsită de suport normativ și faptic, rezultată din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației în vigoare, urmând a fi casată în totalitate.

În susținerea poziției sale invocă prevederile art. 5 alin.(4) al Legii insolabilității, care indică că încheierile judecătorești pot fi adoptate și fără citarea părților dacă prezenta lege nu prevede altfel în mod expres, cât și prevederile art. 25 alin.(4) al Legii insolabilității, care stabilește că instanța de insolabilitate examinează, în cel mult 10 zile lucrătoare, cererea prevăzută la alin. (2) într-o ședință la care sînt citați administratorul provizoriu, creditorii care au înaintat cererea introductivă și reprezentantul debitorului. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică judecarea cererii.

Concomitent menționează și prevederile pct. 9.3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea în practica judiciară a Legii insolabilității, care prescrie că creditorii care au înaintat cererea introductivă ori administratorul provizoriu pot adresa oricând instanței de insolabilitate o cerere pentru a i se ridica debitorului dreptul de administrare avînd ca justificare suportarea continuă a pierderilor din patrimoniul acestuia. În cel mult 10 zile, instanța de insolabilitate va examina cererea într-o ședință la care vor fi citați administratorul provizoriu, creditorii care au înaintat cererea introductivă și reprezentantul debitorului. Neprezentarea părților citate legal nu va împiedica examinarea cererii.

Iar încheierea de ridicare totală sau parțială a debitorului de la administrarea întreprinderii poate fi contestată cu recurs de debitor.

Susține că instanța de insolabilitate la emiterea încheierii din 17 septembrie 2015, intenționat face abstracție de la dispozițiile imperative ale legii și anume alin.(4) art.25 al Legii insolabilității, nu convoacă ședință în modul prevăzut de lege, și în consecință emite o hotărâre absolut ilegală unilateral fără respectarea normelor imperative ale legii.

Consideră neîntemeiată și susținerea administratorului provizoriu, Lihovețchi Alexandru cu privire la somarea debitorului, care a anexat o scrisoare de somare la bd. Negruzzi 7, mun. Chișinău, pe cînd ÎM „Fortagro-Com” SRL, încă la 15 octombrie 2010, prin publicarea în Monitorul Oficial nr.202-205 (3735-3738) a informat toate instituțiile și persoanele despre faptul schimbării adresei sale juridice la bd. Moscovei 6, mun. Chișinău.

Apreciază ca fiind fals și extrasul eliberat de filiala 17 a BC „Victoriabank” SA și prezentat de administratorul provizoriu, din care rezultă că debitorul ÎM „Fortagro-Com” SRL ar avea sechestre aplicate de executorii judecătorești în mărime de peste 5 mln. lei. În combaterea prezentei informații, invocă extrasul real al conturilor bancare

eliberat de filiala 17 a BC „Victoriabank” SA, prin care se confirmă aplicarea sechestrului pe o sumă de 2820 lei de către Uniunea executorilor judecătorești.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Aceleași prevederi sunt reglementate și de art. 425 al CPC RM, care indică că termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Instanța de recurs constată că recurentul ÎM „Fortagro-Com” SRL s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 septembrie 2015 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015 și de a restitui pricina spre rejudecare din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

După cum denotă materialele pricinii SRL „Basarabia-Agroexport” a depus în instanța de insolvență cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de ÎM „Fortagro-Com” SRL, invocând incapacitatea de plată a datoriilor de către ultima.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 august 2015, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Basarabia-Agroexport”, în persoana administratorului Cimpoeș Serghei, cu privire la intentarea procesului de insolvență față de ÎM „Fortagro-Com” SRL, iar în scopul prevenirii modificării stării bunurilor ÎM „Fortagro-Com” SRL în perioada de până la intentarea procesului de insolvență a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare de rigoare, cu numirea în calitate de administrator provizoriu pe Lihovețchi Alexandru deținătorul autorizației nr. 169 din 19 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM și punerea sub sechestru a tuturor bunurilor (inclusiv hârtiile de valoare) ale debitorului ÎM „Fortagro-Com” SRL, conturile bancare și corespondența lui comercială.

Astfel, întru executarea obligațiilor sale, administratorul insolvenței, Lihovețchi Alexandru, a expediat la adresa juridică a ÎM „Fortagro-Com” SRL notificare, prin care a solicitat transmiterea documentației contabile a întreprinderii și a ștampilei către administratorul provizoriu în temeiul art. 27 alin. (3) și (4) a Legii insolvenței.

Însă, din motivul că notificarea respectivă a fost restituită administratorului provizoriu fără înmânare, cu mențiunea precum că întreprinderea ÎM „Fortagro-Com” SRL nu se află la adresa sa juridică din bd. C. Negruzzi 7, of. 253, mun. Chișinău, iar

din informația obținută de la administrația clădirii a priceput că ultima nu-și are sediul la adresa menționată și ultimii trei ani nici nu s-a aflat la adresa respectivă, la data de 15 septembrie 2015, administratorul provizoriu, Lihovețchi Alexandru, a înaintat o cerere instanței de insolabilitate cu privire la ridicarea dreptului de administrare a debitorului ÎM „Fortagro-Com” SRL.

Soluționând cererea respectivă, instanța de insolabilitate a dispus prin încheierea din 17 septembrie 2015, admiterea acesteia și ridicarea integral a dreptului debitorului ÎM „Fortagro-Com” SRL de administrare a întreprinderii cu investirea administratorului provizoriu Lihovețchi Alexandru cu dreptul de administrare a întreprinderii și îndeplinire a tuturor actelor de gestiune a patrimoniului.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii menționate în raport cu criticele formulate în recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la caz, instanța de recurs consideră că încheierea dată este una greșită, fiind emisă fără a fi respectată procedura și cadrul legal în temeiul cărui urma a fi soluționată o cerere cu privire la ridicarea totală a dreptului debitorului de a administra întreprinderea.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 4 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, participanți la procesul de insolabilitate sunt: administratorul provizoriu, administratorul insolabilității, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe și persoane stabilite în prezenta lege, iar aliniatul (2) al aceluiași articol stabilește că organele și persoanele stabilite la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea rapidă a actelor și a operațiunilor prevăzute în prezenta lege, realizarea în condițiile legii a drepturilor și a obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni.

Potrivit art. 6 alin. (1), (2) și (4) al aceleiași Legi, care reglementează citarea, notificarea și înștiințarea participanților la proces, citarea participanților la proces se efectuează de către instanța de insolabilitate din oficiu. În procedurile contencioase reglementate de prezenta lege vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sînt supuse spre soluționare instanței de insolabilitate în condiții de contradictorialitate. În celelalte cazuri, se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă în măsura în care nu contravin unor dispoziții expres prevăzute de prezenta lege. Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

În acest context, la caz, au relevanță și dispozițiile art. 5 alin. (4) din Legea insolabilității care indică că încheierile judecătorești pot fi adoptate și fără citarea părților dacă prezenta lege nu prevede altfel în mod expres, precum și a art. 25 alin.(2), (3) și (4) a Legii date conform căror, creditorii care au înaintat cerere introductivă ori administratorul provizoriu pot adresa oricînd instanței de insolabilitate o cerere pentru a i se ridica debitorului dreptul de administrare, avînd ca justificare pierderile continue

din patrimoniul acestuia sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate a întreprinderii și/sau eschivarea acestuia de la executarea atribuțiilor sale.

În baza cererii și a condițiilor indicate la alin.(2), instanța de insolabilitate este în drept să dispună, printr-o încheiere care poate fi atacată cu recurs de către debitor, ridicarea totală sau parțială a dreptului debitorului de a administra întreprinderea odată cu desemnarea unui administrator provizoriu, indicând și condițiile de exercitare a conducerii debitorului de către acesta. Din momentul înlăturării debitorului de la administrarea întreprinderii, atribuțiile de administrare și de dispoziție sînt cedate administratorului provizoriu sub supravegherea instanței de insolabilitate. Instanța de insolabilitate examinează, în cel mult 10 zile lucrătoare, cererea prevăzută la alin.(2) într-o ședință la care sînt citați administratorul provizoriu, creditorii care au înaintat cererea introductivă și reprezentantul debitorului. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică judecarea cererii.

Așadar, prin prisma reglementărilor menționate, se constată că la adoptarea încheierii judecătorești cu privire la ridicarea totală sau parțială a dreptului debitorului de a administra întreprinderea, urmau a fi respectate rigorile impuse de normele procedurale cu privire desfășurarea ședinței de judecată, elaborarea actelor de dispoziție emise de către instanțele judecătorești, precum și citarea părților în proces.

În consecință, însă, contrar prevederilor normelor de drept sus enunțate, instanța de recurs constată că încheierea din 17 septembrie 2015, a fost adoptată în mod unilateral, or, la materialele dosarului lipsește un proces-verbal al ședinței de judecată din 17 septembrie 2017, în care s-ar reflecta desfășurarea ședinței din această dată, aspect care, de asemenea, constituie o încălcare a prevederilor art. 273 CPC, ce reglementează obligativitatea întocmirii procesului-verbal.

Totodată, instanța de recurs remarcă că la materialele dosarului lipsesc și probe care ar confirma citarea legală a debitorului ÎM „Fortagro-Com” SRL în ședința instanței de insolabilitate din 17 septembrie 2015, fapt ce contravine prevederilor legale enunțate, precum și prevederilor art. 100 CPC, care reglementează comunicarea actelor de procedură.

Or, în sensul Legii insolabilității, instanța de insolabilitate nu poate manifesta din oficiu propria voință privind modul de desfășurare a procesului de acest gen și chestiunile examinate în cadrul acestuia.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide că instanța de insolabilitate a admis încălcarea dispozițiilor Legii insolabilității, pe când la soluționarea unor asemenea aspecte instanța urmează să se conducă cu strictețe de dispozițiile conținute la Capitolul I secțiunea a 2-a, care reglementează condițiile de intentare a procesului de insolabilitate și acțiunile preliminare.

Mai mult ca atât, art. 25 alin. (4) al aceleiași legi expres stipulează că, cererea cu privire la ridicarea dreptului debitorului de a administra întreprinderea, se examinează într-o ședință la care sînt citați administratorul provizoriu, creditorii care au înaintat cererea introductivă și reprezentantul debitorului. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică judecarea cererii, însă citarea în acest sens urmează a fi efectuată în corespundere cu normele care reglementează citarea și înștiințarea judiciară.

Astfel fiind, se constată că la emiterea încheierii recurate, prin care s-a dispus ridicarea integrală a dreptului debitorului ÎM „Fortagro-Com” SRL de administrare a întreprinderii și investirea administratorului provizoriu Lihovețchi Alexandru cu dreptul de administrare a întreprinderii și îndeplinire a tuturor actelor de gestiune a patrimoniului, Curtea de Apel Chișinău a admis încălcarea normelor enunțate, fapt ce denotă ilegalitatea acestui act de dispoziție.

Pentru observații arătate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015 și de a restitui pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Fortagro-Com” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015, în pricina la cererea introductivă a Societății cu Răspunderea Limitată „Basarabia-Agroexport” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea Mixtă „Fortagro-Com” Societate cu Răspundere Limitată, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva